

SEKLET

N:r 5

Lösnummer 50 öre

1956

Centralisering — Socialisering av den medicinska vetenskapen

För att förstå det nuvarande samhället, dess ombildning och slutliga utformning bör man lära känna de olika kommittéer, som tillsätts av Kungl. Maj:t enligt regeringens eller riksdagens eller olika organisationers initiativ. Därvid får man även inblickar i hur maskineriet fungerar. Först har man räknat ut till vilket resultat man avser att komma. Det är ett intressant psykologiskt studium att följa med utvecklingen i detta på lång sikt utstuderade schackspel eller pusselspel, att iakttaga hur pusselbitarna formas och passas in den ena i den andra. Att här tala om olika politiska partier är snarast en mystifikation. De samarbeta synnerligt väl, även om man kommer att tänka på schackspelet i Fritiofs saga "räddas kan han av en bonde, han är gjord att offras upp." Och så reser sig alltmera oomkullrunkeligt det byråkratiska palatset, där allt dirigeras av samhället och den enskildes frihet och självbestämelse är reducerad till det rum och den plats han av nåder erhåller sig anvisad.

För tillfället pågår socialiseringen framför allt på det medicinska området. För ändamålet har tillsatts olika kommittéer, både i det förflutna och under senare åren, kommittéer beträffande apoteksvaror, vaccinationer, läkarbefogenheter. Steg för steg har man sålunda kommit alltmer framåt på den byråkratiska vägen vad man nu må kalla den. Det har väl glappat emellanåt i riksdagsmaskineriet; men sen man vilat några år, tar man nya tag. Sålunda har man hållit på att utforma en kvacksalverilag i tjugu års tid. Vid början av 40:talet hade med.-styrelsen utformat ett förslag till lag, men detta kunde inte Kungl. Maj:t fullfölja. Efter några års vila upptogs saken åter 1950. Och nu föreligger resultatet i ett nytt förslag, mycket likt det förra, men klokare i formuleringen, synnerligast som det står i förbindelse med tvenne samtidiga utredningar, nämligen angående försäljning av läkemedel samt psykologikutredning.

I alla dessa kommittéer har det skett enligt praxis i allmänhet vid tillsättandet av kommittéer, någon representant för motsatt mening eller intresse insättes icke.

Nu vill jag ställa en fråga till er, som läser detta; Har Ni nånsin hört att något politiskt parti har anmärkt

på den saken? För regering och riksdag framläggas sålunda oupphörigen ensidiga utredningar enligt på förhand uppgjord plan. Vilken är sålunda kommittéernas uppgift? Här behöves sannerligen en Herkules för att rensa upp i detta Augiasstall. Men någon stark röst har man inte hört i vårt lands offentliga liv på långliga tider.

Om vi nu gå till de kommittéer som tillsatts på det medicinska området, så få vi en typisk inblick i det byråkratiska schackspelet. Här gäller att utestänga all frihet på det medicinska området, d. v. s. socialisera läkarbehandling och läkemedel. Att framlägga saken direkt har ej gärna utsikt till framgång. Det skulle möta alltför häftigt motstånd från allmänhetens sida. Kommittéerna uttala visserligen sin önskan att kunna lösa problemet genom ett enda enkelt streck, men de finna sig nödsakade att lämna öppet för friheten på vissa punkter. Men detta göres en-

Forts. å sid. 2, spalt 1.

Det universella medvetandet

En oförklarad gåta.

Strängt taget så är hela vår tillvaro och hela världen omkring oss icke blott oförklarade utan även oförklarliga. Vi ha endast att dra slutsatser av det våra sinnen kunna iakttaga. Allt vårt vetande är relativt, d. v. s. det gäller endast inom vissa områden och under vissa förutsättningar.

Uppställa vi frågan om "det universella medvetandet", så komma vi in på ett annat område i tillvaron än det som uppfattas direkt av våra yttre sinnen. Vi inträda då i kretsen av de företeelser, som kallas parapsykiska, sådana som klärvoajans, psykometri, förutsägelse, automatisk skrift, andemeddelanden m. m.

Att som somliga även i vetenskapens namn söka förneka själva företeelserna är endast ett vittnesbörd om att de äro så besvärliga för de cirklar, inom vilka somliga människor inringat tillvaron, att de hellre utsätta sig för att anses som oärliga än att rubba på sina förutfattade meningar. Något mer behöva vi således ej yttra oss om dessa.

Företeelserna äro helt enkelt verkliga, bevisade under årtusenden. Men

Vissa riktningar inom den moderna psykologien (behaviorismen, Watson, Adler t. ex.) anse, att människan utbildas helt och hållet genom yttre intryck och impulser. Den yttre omgivningen, de sociala förhållandena etc. forma människan och hennes åsikter. "Var och en är barn av sin tid." För marxismen är det sociala tillståndet historiens grunddrift, efter vilket var tid formar sina åsikter. Allt kommer utifrån, allt kan förklaras från materialistisk utgångspunkt. — Alla dessa åsikter upplösa personligheten och den enskildes vilja, all andlig uppfattning av människan. Därmed är icke förnekad att de ha en viss riktighet, även om man förkastar dem som helhet. Då de bedöma det hela efter endast en sida, så bedöma de det hela och en sådan lära är därför i sin helhet falsk.

Världshistorien formas inte efter massornas levnadsförhållanden såsom den enda, inte ens såsom den starkaste drivfjädern. Världshistorien formas främst av de ledande personerna, vilka ofta nog gå alldeles stick

i stäv mot yttre villkor i deras uppfostran, stick i stäv mot samtidens sociala liv. — "Stark ström med egna vågor går genom havet". Och de stora männen äro inte endast krigshjältar. De äro framför allt samhällsformare, idéskapare, kulturförnyare, religiösa livgivare. De leda sin samtid in i nya fåror. Människan är ingen robot, formad i en viss tids sociala svarstol eller i sin omgivnings gjutform. Människan är en personlighet.

Men — människan är också bildbar, påverkbar av yttre förhållanden. Hon bör uppfostras. Men uppfostran är ju en medveten handling hos det äldre släktet. Det äldre släktet bestämmer i vilken riktning uppfostran skall föras. Det är inte en omedveten natur som bestämmer det, utan det är de som nu leda utvecklingen i stort som smått, d. v. s. det släkte som nu är vuxet och självt utbildat, delvis genom deras fäder, delvis genom sin egen självbestämelse; detta hänvisar till ett personligt ansvar.

Vi höra i vår tid mycket talas om "den objektiva vetenskapen". Någon sådan vetenskap finns dock inte utom i vissa fall matematiken. Men endast i vissa fall! Hur är det t. ex. med statistiken? Den skulle ju vara en exakt matematisk vetenskap. Och ändå är den känd som den tredje formen för lögnen. Och den som studerat en del statistik, vet, att grövre lögnen än en del statistiska är det svårt att uppleta. Men det är inte statistiken själv, som ljuger, utan det är den lögnaktiga människan, som förvränger den.

Men en sak kan också handteras av den sanna människan, den som har sann grundinställning. Här ha vi således kommit till kärnpunkten i svaret på vår fråga: Hur bildas människans åsikter? Svaret blir: Genom människans grundåskådning. Det finns en kärna inom människan själv, som är själva centrum för utbildningen av alla hennes åsikter för övrigt. Denna kärna eller grundåskådning väljer hon själv. Människan har valfrihet. Vi ha inte valfrihet i vad som helst och hur som helst, men vi ha valfrihet i vår grundåskådning. Denna utformar sig så småningom under vår uppväxttid. Den kan utbildas lugnt såsom när trädet växer normalt år från år. Den kan utbildas under oväder och stormar, nedbränd och åter uppbyggnad. Den kan

Forts. å sid. 2, spalt 3.

Forts. å sid. 2, spalt 1.

CENTRALISERING...

Forts. fr. sid. 1.

dast skenbart. Här har man nämligen fått tillfälle att få två kommittéer att samverka, läkemedelskommittén och kvacksalverikommittén.

Det är framför allt två saker man syftar till; den ena är att förhindra all frihet då det gäller inte bara yrkesmässig behandling och ordination av sjuka utan t. o. m. rådgivning, såsom uttryckligen utsäges. Men med hänsyn till en omfattande vana hos allmänheten vågar man inte ta steget fullt ut. Det gäller framför allt att förhindra den homeopatiska medicinska riktningen. Och här inträder den stora visheten i dessa kommittéer. Den ena lämnar en viss frihet öppen för kvacksalveriet, men under så ovissta och farliga former som möjligt. Den andra kommittén förhindrar indirekt försäljning av homeopatisk medicin. Således vad man ger med ena handen återtar man med den andra, eller för att uttrycka saken i mer modern och expressiv form "vad man förlorar på gungorna, det tar man igen på karusellen". Nyss ha vi fått grunden till den allmänna socialiseringen av människorna i det medicinska maskineriet igenom den alltomfattande sjukförsäkringen. De tre nu framlagda lagförslagen avse att fullborda tvångsmaskineriet. (Det tredje är bestämmelserna angående psykologisk utredning och forskning.).

Man torde klarast fatta hur långt man kan komma i intrigspelet i offentliga utredningar, om man sätter sig in i vad det betyder, att utredningarna å ena sidan föreslå att homeopatisk medicin skall vara apoteksvara, men å andra sidan omgärda den med bestämmelser, som göra dess åtkomst så gott som omöjlig. Här har väl rättsröten framträtt i dess mest hänsynslösa och skamliga gestalt. Då man betänker att i de stora kulturländerna har homeopaten alltmer jämförats med andra metoder, så kan man förstå att man åter låter Sverige framstå som ett sorgespel på världsteatern. I Tyskland har man t. ex. 10,000 officiella läkare som utöva homeopati, i Amerika utbildning av tusentals läkare i homeopati som förut ha universitetsexamen som läkare. I Indien, i Ryssland, i Frankrike o. s. v. är homeopatisk metod tillgänglig för allmänheten.

Läkarna i vårt land ha eljest varit de första att kämpa för sin frihet, men nu tycks de ha domnat. Det nya förslaget går ut även över dem. De bli allt mer godtyckligt ställda under den medicinska byråkratien i medicinalstyrelsens form genom en byråkratisk lagstiftning.

V. Vallberg.

DET UNIVERSELLA...

Forts. fr. sid. 1.

bortgångna skulle vi ej kunna tänka oss som möjligt. Vår jord är en värld för sig. Vi kalla detta medvetande helst för det parapsykiska medvetandet.

Ett enda exempel på detta medvetande må anföras. En folkskollärarinna från Finland bevisade gudstjänsten i Tyska Kyrkan i Stockholm. Medan hon satt där kom hon in i ett

Finns det "synska" människor — klärvoajans?

Den 15 juni hade radion en programpunkt angående förmågan av iakttagelse på avstånd. Den tillhörde den serie, som pågått under ett år angående "vetenskap" och mystiska områden. Gången av programmet var densamma som de övriga: först en inledning i kvasivetenskaplig stil, sedan exempel genom "ovetenskapliga" personer och slutligen en slutreplik från vetenskapligt håll, vilket här såsom i de övriga fallen utom ett utgjordes av läkare. Denne talade såsom å vetenskapens vägnar, men erkände sig på samma gång vara okunnig, trodde ej själv på saken, menade att saken var inom vetenskapen oavgjord, eftersom det fanns vetenskapsmän, som erkände den och sådana som förnekade densamma.

I radioaktionen förekom emellertid tvenne tydliga fall av klärvoajans, det ena utvisandet av en bortkommen sax, som låg enligt den klärvoajantas beskrivning i detaljer i en väska, samt den frågandes eget vittnesbörd. Redan dessa fall voro så tydliga klart bevisande, att vi behöva inte alls gå till några vetenskapsmän — en läkare är för övrigt inte alls någon auktoritet på detta område med mindre än att han studerat det. Vilja vi själva ha reda på hur det är med den saken inom det vetenskapliga området må vi själva gå till litteraturen. Där finna vi att det finns vetenskapsmän, som förneka, men de anföra aldrig några bevis för

annat tillstånd liksom även omgivningen. Hela miljön blev förändrad. Längst fram i kyrkan framträdde en man, som frågade den i kyrkan varande församlingen: "Wollen Sie den Herrn Karl als König haben?" Var på församlingen svarade "Ja". Vad betydde nu detta? Hon gick att forska i bibliotek o. s. v. för att finna kyrkans historia. Resultatet blev att denna under medeltiden varit det tyska och finska skräets samlingsplats. Dessa hade tillsammans haft rösträtt då Karl Knutsson till Fogelvik valdes till konung. — Nu fanns denna tilldragelse bunden vid denna plats och kunde återgivas såsom television 500 år efter tilldragelsen. En sådan vision ligger utom de yttre sinnen område. Vi ha således även inre sinnen, som kunna förnimma en värld, som ligger utom vårt materiella liv. Och denna värld är som ett andra tillstånd, som tillhör och åtföljer vår jord. Endast undantagsvis är denna tillvaro åtkomlig för oss.

Hur dan är nu denna värld, hur beskaffad? Hur mycket finns där? Hur sann är den? Vad kunna vi erhålla därifrån? Finns det andra tillvarelseätt bakom denna andra värld? Detta är de viktiga frågorna. Att denna värld finns, därom kan man inte längre disputera. En av Seklets uppgifter är att i den mån det är möjligt besvara de uppställda frågorna, men det sker genom upprepade uppsatser över olika delar av spörsmålen. Förvara tidningen.

sin förnekelse. De anföra bara sin egen tro utan undersökning — det låter otroligt, men det är så. Och så finns det vetenskapsmän, som erkänna saken, nämligen *alla vetenskapsmän, som studerat densamma*. För övrigt behövs det inte alls att vara ett sådant högdjur att man tagit "akademisk examen" för att begripa, att om en person ser en sak på avstånd, så gör han det. Det begriper en småskollärarinna, en bonde eller en piga lika bra som en s. k. vetenskapsman. Exempelen finnas i tusental, men jag skall välja några få.

En person S. hade förlorat 30 kronor och var övertygad att någon stulit dem. Han for till Sj. i Angermanland. Denne beskrev personen, som tagit pengarna, omtalade att han lagt dem i en vedtrave på visst ställe och tänkte att hämta dem där vid lämplig tid. S. reste hem, sökte i vedtraven, fann pengarna. Skall man verkligen behöva vara vetenskapsman för att förstå att detta är klärvoajans? Snarast är det väl tvärtom, att för att kunna förneka eller betvivla saken måste man vara "vetenskapsman". Ty knappast torde någon annan göra det.

Eller för att anföra ett annat exempel. I Östervåla var den klärvoajanta prosten Dillner präst under mitten av förra århundradet. En dag kom till honom en släkting för att omtala, att en dem närstående stu-

HUR BILDAS MÄNNISKANS...

Forts. fr. sid. 1.

utbilda sig som en livgivande kraft, den kan bli som en giftorm.

"Den objektiva vetenskapen" menar att den fäller sina domar och slutsatser endast efter förståndets och saklighetens utslag. Så är i stort sett icke fallet. Mer eller mindre spelar människans grundåskådning in i alla livets förhållanden. Det är ej endast förståndet, som fäller utslaget, utan den inre drivkraften, känslan, stämningen den personliga fördelen o. s. v. Vad är det väl som styr masspsykosen? Är det förnuftet? I allmänhet alldeles tvärtom. Oftast personlig påverkan av någon eller några enskilda personer. Och massrörelsen blir allteftersom de psykiska anlag, som påverkas och som massan låter påverkas. Ena gången är det en religiös massverkan, andra gången en politisk. Ena gången kan det vara altruismen, andra gången självisheten och avunden, som är drivkraften. Men någon vetenskaplig objektivitet är det inte. Lika litet är ofta nog vetenskapen själv objektiv. Pengar, ära, maktlystnad, hämnd är lika ofta eller oftare drivkraften. Hur det då går med "förnuftet" och "objektiviteten", det faller av sig självt. *Det ärliga valet*, det är det mest objektiva vi förmå att komma till i denna världen, och detta är det, som skall ge oss de bästa åsikterna i livets skilda frågor.

GALL och CALLIGARIS

Två stora kartografer.

Det har tagit flera hundra år för forskningsresande att genomforska jordens yta och kartlägga dess olika delar. Men så snart som någon kunnat kartlägga ett visst område, så har upptäckten blivit erkänd och andra forskningsresande ha fortsatt deras verk.

Det finns ett annat område, långt svårare att utforska och kartlägga — det mänskliga psyket. Alltifrån forntiden ha också försök gjorts att kartlägga dess olika yttringar. Denna vetenskapsgren har kallats psykologi. Under den sista tiden anser man sig genom "djuppsykologi" ha kommit längre än föregående släkten. Därom kan man dock tvista. Skulle vi kunna finna något fast, något reellt underlag för den psykiska forskningen, så skulle vi därigenom få säkrare utgångspunkter än efter beteende o. dyl.

För hundrafemtio år sedan levde en man, som blev en upptäckare på själslivets område, på detta område icke mindre än vad de stora namnen varit på den geografiska kartläggningens område. Denne man var en läkare i Österrike, den beryktade Gall. Han var alla tiders störste hjärnforskare. Den kunskap, som vetenskapen före honom ägde, var endast aningar och gissningar liksom de gamla sagorna om "Vinland" och "Hesperien", innan Kolumbus upptäckte Amerika.

Galls namn är särskilt bundet vid upptäckten av frenologien, men han utgav ett stort verk om hjärnan i allmänhet, där frenologien är endast en sida av forskningen. Han grundlade

dent skjutit sig på en kyrkogård i Stockholm. Som denne kom in, vinkade Dillner med handen och sade: "Säg ingenting, säg ingenting! Jag vet det redan. Jag hörde skottet."

En särskild sorts förmåga av klar-syn är somnambulers förmåga att iakttaga sina egna eller andras sjukdomar eller förutsägelser om sjukdomar eller död. Därom lämnar Du Prel otaliga bevis i sitt verk "Det dolda själslivet eller Mystikens Filosofi". Bara ett par exempel: "I Bertrands *Traité du somnambulisme* äro mer än sextio anfall av farlig art omtalade, som av somnambulerna förutsetts och vilkas början och slut varit på minuten bestämd. Samme läkare berättar om en somnambul, som fjorton dagar förut bebådade en fyrtyotre timmars yrsel, varom hon under mellantiden ingenting visste. Dr *Bensons* somnambul visste noga tiden, då hon skulle bli befriad från en mask och uppgav t. o. m. precis dess längd. Även förutseendet av sin egen död förekommer hos somnambuler utan att de under mellantiden av vaket medvetande hava någon erinring därom. *Sauvages* behandlade fyra personer, vilka riktigt förutsade dagen och timman för sin död."

Det borde inte alls vara något tvivel om klart bevisade saker.

V. V.

hela den moderna hjärnforskningen. En del därav var frenologien, som dock inom den ortodoxa medicinen särskilt inom den medicinska riktningen i Sverige, förkastats.

Hur gick nu Gall tillväga, då han upptäckte frenologien? *Logiskt tänkande* ledde honom till undersökning av grunden för själsförmögenheterna. Olika själsyttringar böra ha sin grund i hjärnans konstruktion. I allt annat i naturen finns en ordning, en orsaksgrund. Skulle det mänskliga själslivet utgöra ett undantag? Skulle ett kaos råda just på det området i hjärnans konstruktion? Där-om ville han göra undersökning. Han samlade människor av olika läggning, gav akt på om de som hade liknande själsyttringar också hade någon gemensam typ i huvudformen. Så t. ex. inbjöd han helst löst folk från gatan, sådana, som voro fängelsekunder och krogkunder, lät dem prata och resonera med varandra. Så fann han en gång en viss typ, som talade om slagsmål o. s. v. Han satte dessa för sig på en sida i rummet och vid undersökning av deras huvuden fann han att hos dessa var partiet bakom örat starkt utbildat. Så fann han det sinne, som han kallade stridssinnet. Att sålunda kunna kartlägga hela hjärnans formationer var ett jättearbete. Tusentals krani-er, tusentals djurskallar, tiotusentals levande människor undersöktes. Och så kunde Gall till slut kartlägga själslivets realia. För ett par efterföljare Spurzheim och Combes fanns endast en obetydlighet kvar att komplettera. En så överlägsen begåvning erfordrades för att utföra detta verk att ännu efter 150 år har inte den medicinska katedervetenskapen hunnit med att allmänt fatta det.

Under detta århundrades tjugu- och trettiotal verkade en annan kartläggare på det mänskliga psykets område. Det var den italienske läkaren *Calligaris*. Denne undersökte nervcentra i hela kroppen och fann genom en viss behandling av dessa, olika psykiska yttringar för de olika nervcentra. Så t. ex. fann han tre punkter på vänstra armen och handen, som angävo det förgångna, det nuvarande och det tillkommande. Genom att behandla den första uppväcktes således psykometrisk förmåga, den tredje förutseendets förmåga. Vid ett tillfälle behandlades nerven för förutseende. Vid förfrågan hur det skulle se ut på torget om ett par timmar, lämnades 12 olika kännetecken. När tiden var inne visade det sig att tio av uppgifterna voro alldeles riktiga. På 24 timmar tycktes denna metod vara tillförlitlig, men ej med, avseende på längre tidsavsnitt. Enligt denna metod kan vem som helst bli klärvoajant med

Vi får ökad kraft genom basöverskott

Av näringsfysiologen Doktor h. c. Ragnar Berg.

Om vår näring har redan skrivits så mycket, att läsaren tvivelsutan känner till det nödvändigaste på detta område.

Lättfattligt nog är ju första kapitlet i näringsläran; om kroppens byggnadsstenar och födans kraft- och värmegivande andelar, om äggvita, fett och sockerarter. Vitaminerna är ju i jämförelse därmed nog så märkvärdiga ämnen, men man lär sig dock förstå, att vart och ett av dessa hemlighetsfulla ämnen har sin särskilda angreppspunkt i vår kropp, varifrån den sedan i samverkan med alla andra faktorer bidrar att upprätthålla vår hälsa och vår kraft, liksom först den elektriska gnistan i motorn ger denna liv och rörelse.

Vida svårare har lekmannen att förstå, vad betydelse mineralämnena ha för kroppen. Naturligtvis; Järnet bygger upp blodets färgämne och att kolsyra, fosforsyra, kalk och magnesia är nödvändiga för vår benstomme, torde även vara allmänt bekant. Men vad har de andra mineralämnen för uppgifter att fylla? Och vad menas med syror och baser; vad har de att betyda för ämnesomsättningen och hälsan? Jag vill här försöka att helt kort besvara åtminstone den sista frågan, så mycket mera, som dess betydelse för vår hälsa och vårt liv ej kan nog högt uppskattas.

De s. k. närsalterna eller rättare mineralämnena i vår föda och i vår kropp, är av två slag. Om vi förbränner en metall, så upptar den syre och övergår till en oxid. Detsamma sker även vid förbränningen av de s. k. metallaiderna. Men metallerna ger därvid oxider, som så vitt de är vattenlösliga smakar lutaktigt och färgar röd lakmusfärg blå. Då de redan i vetenskapens början erhöles

avseende på framtiden, säger Calligaris lärjunge Leprince. Vid dessa forskningar fann Calligaris tiotals punkter på kroppen, som framkallade bestämda psykiska symptom. Några må här nämnas; Hämnd, avund, fromhet, grymhet, godhet, vrede, hopplöshet, känsla på avstånd, olika färger, olika metaller och andra radioaktiva känningar bestyrkande och förklarande slagrutekänslighet. Vi må särskilt omnämna uppdragandet av bakterier. Om en person är bärare av någon patogen bakterie, så uppträder denna i bild på högra armens biceps, då en viss punkt därstädes behandlas, i mycket förstorad form, ända till 2 å 3 cm. Kräftan, för vilken ingen bakterie är känd, visar dock en signatur liknande en taggig kastanje.

Calligaris har själv utgivit flera skrifter före kriget, men numera tycks det vara svårt att erhålla dem. Hans lärjunge *Albert Leprince* har även utgivit några skrifter. Av dessa har jag översatt en "Les Ondes de la Pensee". Den är otryckt eftersom den inte innehåller några psykologiska sexualproblem, så kan ingen svensk förläggare ge ut den utan stor förlust.

V. V.

som återstod vid skarpaste upphettning av en del salter, kallade de gamla kemisterna dem för salternas *bas*-er och det namnet har de fått behålla. Metalloidernas oxider däremot smaka surt och förvandlar blått lakmus till rött. De voro sedan gammalt kända av kemisterna och kallas *syror*.

Vi urskiljer olika sorters smak; söt, sur, lutaktig eller basisk, salt, besk och fadd smak. Av dessa har endast basisk och sur verkligt motsatta egenskaper. Husfrun må räkna surt och sött som sådana, men de är det dock icke; ty en rätt kan ju vara sötsur, d. v. s. de båda ämnena kan bestå bredvid varandra. Blandar vi däremot basiskt och surt i passande förhållande med varandra, så smakar blandningen varken basiskt eller surt utan salt! De båda verkliga motsatserna förenas med varandra under upphävande av de ursprungliga egenskaperna till ett nytt ämne med nya egenskaper, till ett *salt*. Salter är således föreningar av baser med syror.

Innehåller födan ett överskott av basbildande ämnen, så frigörs dessa vid födans förbränning i kroppen. På samma gång uppstår en mängd syror, framför allt kolsyra, och dessa förenar sig genast med baserna till salter, särskilt dubbelkolsyrade salter, som i så ringa mängder är fullkomligt oskadliga och lätt kan utföras ur kroppen. Ett sådant överskott av basbildande ämnen i födan är därför oskadligt, ja t. o. m. *synnerligen nyttigt, ty det befordrar ämnesomsättningen, påskyndar avfallsämnenas oskadliggörande genom förbränning och underlättar deras utförsel ur kroppen*.

Innehåller däremot födan ett överskott av syrabildande mineralämnen, så kan de uppstående syror i förbränningen i kroppen ej finna tillräckligt med baser för sin omvandling till oskadliga salter. Då angripes kroppens äggvita och därav bildas ett nytt basiskt ämne, ammoniak eller salmiaksprit. Detta kan då binda de uppstående syror och oskadliggöra dem till salter.

Men denna äggvitans omvandling sker på ett abnormt sätt i det en mängd klyvningsprodukter av äggvita på samma gång uppstår, som dels är hälsovådliga, som t. ex. urinsyran, dels ej utan vidare utföras ur kroppen. De förblir i bindning med överskjutande syror som saltliknande föreningar i vår kropp, tills kanske senare tillfälle till deras förbränning och utförsel yppar sig. Därigenom försämras hela ämnesomsättningen; förbränningen försämras, slaggernas mängd ökas och möjligheten till dessas utförsel nedsättes. Så kan vägen för de mest olika sjukdomar beredas och vår hälsa, vår motståndskraft försvagas.

Syraöverskott finner vi i alla djuriska näringsmedel med undantag för blod och mjölk, i alla frön, således i våra baljfrukter och sädesarter och därav framställda produkter, såsom bröd, mjöl o. s. v.

Basöverskott innehålles i blod och mjölk, i alla grönsaker utom brysselkål, i alla knölar och rotfrukter, framför allt i potatisen, slutligen i alla frukter.

Därför; *förtär i genomsnitt vida mera potatis, grönsaker och frukt än alla andra födoämnen tillsammans!* Då har du gjort ditt bästa för att ur näringssynpunkt vidmakthålla din kraft, energi och hälsa!

Innehåller ett urval av de lättast åtkomliga läkeörterna ur vår flora. Dessa finnas även i hälsokostaffärerna. En kopp té på någon eller några av dessa dagligen kan göra underverk. — Läs själv vad många läkare och vetenskapsmän säga om örternas förmåga att bota, eller förhindra sjukdom.

Pris 4:— kr.

Vår avdelning för **Hälsörter** erbjuder här en del dragéer av El-kaverkens, Tyskland, pålitliga tillverkning. Förpackningarna innehålla i regel c:a 150 st. Vi anskaffa de flesta örter till lägsta dagspris. Till priserna tillkommer porto för brev el. paket.

Haqvismistdragéer:

För hjärta, högt blodtryck o. blodkärl. (Kombination av hagtorn, vitlök, mistel) **4:25**

Lecithin:

Naturlig uppbyggnadsnäring för nervsystemet. **4:25**

Misteldragéer:

Vid nervös hjärtklappning, åderförkalkning, svindel, depressionstillstånd. **4:25**

Slankhetsdragéer:

Naturligt föryngrande Sundhetsmedel. **4:50**

Vetegrodddragéer:

E-vitaminkällan nr 1 (antistesterilitetsvitaminet). Tyska läkare använder nu E-vitamin vid hjärtlidanden, artärförkalkningar och angina pectoris. **4:25**

Linella:

Sköter magen på ett behagligt sätt, men är ej vanebildande. **Linella** är resultatet av årslånga forskningar och är ett naturmedel. **3:50**

Vital:

Består bl. a. av grönsaker, B-vitaminrik torrjäst och örter (humle), vilka äro till hjälp vid nervös sömnlöshet, trötthet och nervositet. **3:50**

Valerianadragéer:

Lugnande och välgörande för nerverna. **4:25**

Från LITTERATURFÖRLAGET

Box 634, Stockholm 1.

rekvireras här förprickade böcker att sändas mot postförskott.

Namn

Adress

Postadress

Redaktör och ansvarig utgivare
HARRY BLOM

Adr. Box 634 — Stockholm 1

Tel. 67 14 94. Postgiro 5 29 99.

Pren.pris 2 kronor

Utkommer med 6 nummer 1956

Upplaga: 20.000 ex.

N:r 5 — 1956.

SAMUEL HAHNEMANN

Av Vivos Voco.

Vi fortsätta här med exempel på förföljelse och förnekelse av nyskapare och genialiska uppfinnare och upptäckare. Vi talade i förra avdelningen om Jesus och Sokrates. Vi välja nu en person på det medicinska området, kemisten och läkaren *Samuel Hahnemann*.

Det är nu snart 160 år sedan Hahnemann började bekantgöra sina upptäckter på det medicinska området, men alltså ha dessa, som väl äro de största som skett inom området, särskilt med hänsyn till den medicinska praktiken på den tiden, blivit av majoriteten såväl inom läkarkåren som bland allmänheten förnekade. Så har isynnerhet varit och är fortfarande förhållandet i vårt land, som alltså brukar åka på efterkälken. Äntligen har dock förhållandet blivit ett helt annat i de stora kulturländerna. I Tyskland, Frankrike, England, Amerika har Hahnemanns upptäckt vunnit så allmänt erkännande att därstädes stora homeopatiska sjukhus finnas, professorsföreläsningar vid universiteten och som ämne i läkarexamen (ej tvunget men frivilligt). Vid det stora Hahnemannska sjukhuset i Philadelphia i U. S. A. med över 170 ordinarie läkare ha flera hundra läkare med officiell examen auskulterat för undergående av tilläggsexamen i homeopati.

Efter 150 års prövning och erfarenheter har således homeopaten, Samuel Hahnemanns upptäckt, visat sig hålla provet och bekräftat sig själv såsom en sann vetenskap, ja, principiellt såsom den sanna medicinska vetenskapen med sina två grundsatser; lika mot lika och minimal dos (i den senare ingår i själva tillverkningen, potenseringen). Hahnemann var nyskapare men hade haft föregångare som visat åt samma håll, främst bland dessa *Paracelsus von Hohenheim*, om vilken vi framdeles ämna tala.

Att Hahnemann, som kom med något nytt och motsatt det på hans tid förhärskande, skulle genom hela sitt liv bli förföljd och driven från den ena platsen till den andra är ju endast det vanliga och vad man kan förutse, även om man inte hade historiens vittnesbörd.

Samuel Hahnemann var född i Meissen sannolikt den 10 april 1755 som son till en porslinsmålare. Efter utmärkta studier blev han promoverad till medicine doktor i Erlangen 1779. Han blev snart känd framför allt såsom utomordentlig kemist.

Det dröjde ej länge förrän H. började komma underfund med den tidens felaktiga, ja, mördande läkekonst. tog avstånd från den och kritiserade den. Höjdpunkten av denna kritik blev det då han offentligen anklagade kejsar Leopold II:s tre livmedici för felbehandling vid dennes sjukdom, varav döden följde. En lä-

kare beskrev själv huru de behandlat kejsaren. Mot en häftig feber hade läkaren satt in en åderlåtning. Då denna ej gjorde effekt, verkställdes ytterligare två dylika, alla utan resultat, varför man även tillgrepp den fjärde åderlåtningen, allt inom 24 timmar.

Mot denna behandling skrev Hahnemann och uppmanade de tre livmedici att försvara sitt handlingsätt. Svaromålet uteblev visserligen, men här börjar Hahnemanns verkliga kamp mot den läkekonst som han kallade "den allopatiska", som utgick från principen att med motsatta medel dämpa sjukdomen samt att behandla de sjuka med lavemang, kräkmedel och åderlåtningar i oändlighet. Detta var år 1792. Fyra år senare 1796 offentliggjorde han sin grundsats om "lika botar lika". Detta år anses därför såsom homeopatiens födelseår. Märkligt är detta år även därför att Gall då offentliggjorde grunderna för frenologien och Jenner om vaccinationen.

Att i detalj beskriva Hahnemanns levnadsförlopp bleve här för vidlyftigt. Var han kom, sökte läkare och apotekare nedsvärta honom och gjorde allt vad det mänskliga hatet förmår för att motarbota honom och döda hans upptäckter. Men han vann också en skara anhängare och lärjungar och under all förföljelse så förmådde han utom sin praktik och som föreläsare vid universitetet (Leipzig) även utge en litteratur på flera tusen sidor. Sina sista levnadsår tillbringade han i Paris. Han dog 1843 i en ålder av 88 år. Vid denna tid var han en vida berömd läkare och hans verk har ej trots all fientlighet, motagitation och förvrängningar kunnat göras om intet och just i vår tid går det segrande fram genom de stora kulturländerna. En tysk författare skriver bl. a.

"Lång tid efter Hahnemanns död rasade striden om hans underbara verk, homeopaten. Den mekaniska uppfattningen, den teoretiska farmakologien, skolmedicinen framför allt hava hänsynslöst avvisat densamma. Men vad ha inte de evigt olärliga alltså avvisat! *Paracelsus* med sin nyskapselse, *Mesmer* och hans upptäckt av hypnosen, *Semmelweis* och hans kamp mot barnsängsfeber, *Am-broise Paré* och hans avsnörning av blodkärlen vid operationer, *Harvey* och hans uppvisande av blodomloppet, *Schleich* och hans lokalanästesi (lokalbedövning) och med dem många andra! Alla voro förföljda och bannlysta av yrkesbröders hat och avund, skymfde och förhånade, till dess en dag deras banbrytande upptäckter slog igenom trots allt spe och hån. Även med *Hahnemann* och hans homeopati gick det på samma sätt; År 1925 ställde sig ingen mindre än *August Bier* som försvarare av denna utomordentliga nya terapi, och vårt nutida dynamiska tänkande er-

En mångsidig
författares produktion

Viktor Vallbergs böcker

Människokunskap.		Vaccination och virus.	—: 50
Del I inb. 11: 50, hft. 8: 50		Vad ni bör veta om homeopaten?	—: 50
Del II inb. 11: 50 hft. 8: 50		Jordbrukets förnyelse.	—: 75
Det har sagts att dessa böcker innehåller ett helt universitet.			
I storm och stiltje. Diktsamling utgiven till 80-årsdagen. 6:—		Vallberg har ett levande intresse för hälsofrågor och har här ett aktningvärt vetande.	
Kan människoslaktet fortleva?	2: 50	SLAGRUTA OCH PENDEL:	
Materialismens övervinnande.	1: 50	Den eteriska strålningen.	3: —
Kristendomens forntid — nutid — framtid.	7: 50	Mystik och realism.	2: —
En framställning om vad kristendom är, och vad den inte är.		Intelligensmätningar och tidspejlingar.	4: 50
Kan människan äga förut-tillvaro?	3: —	FRENOLOGI OCH ASTROLOGI:	
I HALSOFRÅGOR:		Frenologisk psykologi.	3: —
Bliv din egen läkare.	7: —	Astrologisk karaktärs-tolkning.	3: 50
Tandrotan	1: —	"Vallbergs säregna författarskap är värt att bli känt".	
Vad var och en bör veta om Vaccinationen.	—: 50	Biskop Torsten Bohlin.	

Bra böcker utsäljas

För att lätta på lagret sälja vi ut nedanstående bra böcker för

endast 1 krona pr ex.

För att det billiga priset inte skall förtagas av dyra portokostnader sälja vi

10 ex. portofritt

Priserna inom () är det böckerna kostat.

Vera Arnö:

Från Sagolandet kring Stråken (4: 50)
För barn som ännu tycka om att lyssna till vackra sagor om blommor, träd och trollsländor blir boken en välkommen present. Teckningarna av *Astrid Österling* följer väl bokens graciöst poetiska stil.

C. B. Gaunitz:

Lille Görans bilderbok. (2: 75)
Med vers av *Eva Hallström*.
En vackert illustrerad bok om djurens liv. Verserna äro avfattade på ett sådant sätt att barnen lätt lär sig minnas det karaktäristiska hos de skildrade djuren.

C. B. Gaunitz:

Hur de små bli till. (3: —)
Förf. beskriver livets uppkomst; växternas, djurens och människans fortplantning på ett fint och försynt sätt. Illustrerad med mycket vackra bilder.

Agnes Svärd-Carlsson:

Som din dag är skall din kraft vara. (3: 50)

En skildring från ett arbetarhem i Motala vid sekelskiftet.

Gunnar Almgren:

Vi ses i Port Said. (6: 75)

Förf. berättar på ett medryckande sätt om hur han blev journalist, om de första åren och om äventyrlig resa som han företog tillsammans med några kamrater.

Georg Ljungström:

Mellan de stora världskrigen (5: —)

De tankar förf. nedskrivit här äro lika aktuella i dag som då de nedskrevs — strax efter första världskriget. Den kan läsas med lika stor behållning av "partimänniskor" som av "vildar".

Tore Blom:

Varför ratten riddersmän gör så... (8: 50)

"Boken är skriven i trevlig och medryckande stil och ger vid sidan av alla körråden också en hel del värdefulla tekniska anvisningar. Den rekommenderas till varje bilintresserad".

(Fria Ord)

LITTERATURFÖRLAGET

Box 634 - Stockholm

känner med tacksamhet på vilket storartat sätt det medicinska området har blivit berikat av *Hahnemanns* idéer." (Elmar Brugg i "Spiessburger gegen Genie", Herold Verlag, München).

Goethe, som var öppen för all forskning, insåg såväl riktigheten i Hahnemanns lära som falskheten i den gängse medicinska behandlingen, vilket upprepade gånger framkommer även i "Faust".